

Inleiding

Interview

- **Hoe was het voor jou om vader te worden (eigen verwachtingen; betekenis voor jouzelf, vanuit jouw eigen 'vaderbeeld'; "wat voor vader wil je zijn?", vanuit je eigen levenservaring, dat jij je vader niet gekend hebt; dat jij hem kent via jouw moeder; dat jij als jongste van het gezin vooral veel geleerd hebt van anderen, bijv. van jouw broer en/of zuster; jouw komst naar Nederland, opgroeien in de Nederlandse cultuur; jouw/jullie integratie, jouw onzekerheden daarin etc.)**

Het moment dat ik ontdekte dat ik vader zou worden was een wake-up call voor mij. "Get your shit together!" is wat door mijn hoofd ging. Ik was heel erg blij en nerveus tegelijkertijd. Ik wist nog niet echt wat ik zou moeten verwachten, maar wel dat ik voorbereid moest zijn. Mijn prioriteit was om een omgeving te creëren die het beste zou zijn om mijn toekomstige kind te kunnen opvangen. Hierbij wilde ik praktische dingen gedaan hebben. Zoals het behalen van mijn rijbewijs, een auto kopen, mijn diploma behalen en genoeg geld gespaard hebben om alle spullen te kunnen kopen die we nodig zouden hebben. Als toekomstige vader voelde ik de verantwoordelijkheid om al deze dingen te regelen.

Mijn beeld van het zijn van een vader/man is met de jaren gevormd tot wat het nu is. Zelf ben ik niet opgegroeid met een vader, omdat mijn vader overleed voor ik geboren was. Dit is iets waar ik als jonge jongen veel moeite mee had. Ik had moeite met het accepteren dat veel van mijn leeftijdsgenoten wel een vader hadden waar ze dingen mee konden doen en waar ze dingen van konden leren, dat ik niet had. Vanaf een jaar of 11/12 begon ik te accepteren dat dit de kaarten waren die God mij gedeeld had en zag ik steeds meer wat ik wel had. Namelijk een moeder, die super veel van mij hield en een familie die er altijd voor me is geweest. Daarnaast heeft mijn moeder mij super veel over mijn vader verteld. Namelijk dat hij heel vriendelijk was en dat iedereen hem wel mocht, omdat hij er altijd voor anderen was en er niks voor terug vroeg. Hij had veel vrienden, was slim en deed veel aan sport. Dit beeld van hem gaf mij altijd iemand om naar op te kijken, omdat mijn moeder mij altijd vertelde dat ik veel op hem leek. Dit is iets dat ik altijd met trots heb gedragen en mij altijd de motivatie heeft gegeven om het juiste te doen.

Het gemis van een fysiek mannelijk rolmodel heb ik heel mijn leven steeds laten invullen door verschillende personen. Zoals mijn stiefvader en stiefbroer, of mannen die ik op tv zag waar ik naar opkeek. Misschien wel de grootste invloed op het beeld van wat voor type man/vader ik wil worden is met behulp van Dr. Myles Munroe gevormd. Dr. Munroe is een evangelist en predikant uit de Bahama's die veel video's van zijn lezingen op Youtube heeft staan. Ik kwam hem tegen in een periode waar ik mezelf een beetje verloren voelde en behoefte had aan nieuwe informatie die mij de juiste richting op kon sturen. De eerste keer dat ik hem hoorde prediken klikte het meteen voor mij. Ik ben al heel mijn leven christen, maar ik heb tegelijkertijd ook altijd veel vragen over de Bijbel gehad die onbeantwoord waren. Of dingen die ik kortom niet begreep. Hij was de eerste predikant die verschillende onderwerpen uit de Bijbel op een manier kon communiceren dat ik het begreep en het oprecht ook klikte voor mij.

Een van zijn meest interessante lezingen ging over vaderschap. Hij legt daar uit dat wij mensen in het evenbeeld van God zijn gemaakt en dat God als eerste een man heeft geschapen, omdat dit bij Zijn strategie hoort om de Koninkrijk van God op aarde te brengen. Ik vond interessant dat hij uitlegde dat voor Gods strategie om de koninkrijk op aarde te brengen Hij gebruik maakte van de familie, waarin de man/vader het hoofd is. Hij legde uit dat als man-zijn jij het anker bent van de familie. Ik interpreteerde dit dat jij als man/vader de verantwoordelijkheid had om stabiliteit te brengen in je

gezin. Daarbij zei hij ook dat je als man zijnde het fundament bent waar je gezin op gebouwd wordt, dus is het belangrijk dat jij als man zijnde alles op een rij hebt, want als jij niet stabiel genoeg bent je gezin potentieel uit elkaar kan vallen. Ook vertelde hij dat je als vader de 'provider' bent van je gezin. Het mooie vond ik dat hij nadrukkelijk zei dat provider-zijn niet alleen met geld te maken had, maar juist met heel veel andere dingen. Zoals de provider van veiligheid, wijsheid, emotionele steun, motivatie en allerlei andere dingen die een gezin en mensen nodig hebben. In eerste instantie kan je dit interpreteren als een grote taak om op je te hebben als man zijnde en begrijp ik dat het best intimiderend kan zijn als je dit gelooft. Maar deze voorbeelden en beschrijvingen klikten juist heel erg met mij, omdat dit mij als man en toekomstige vader in een leiderschapspositie zette en mij iets gaf om naartoe te werken. Ik adopteerde deze gedachtegang voor mijzelf en besloot dat ik deze rol tot me zou nemen wanneer ik ooit een gezin zou stichten.

Ik was blij dat ik deze gedachtegang omtrent vaderschap al voor mezelf had gevormd voordat ik vader werd, omdat toen het gebeurde ik al wist wat voor rol ik moest aannemen om alles goed te laten verlopen.

- **Hoe heb je je voorbereid op het vaderschap (boek gelezen? welk boek/welke boeken (titels vermelden), via google, praten met andere mannen/vaders, ... ???); qua praktische zaken (babyspullen aanschaffen; inrichting babykamer; naam uitzoek e.d.)**

Ik heb mij op twee manieren voorbereid op vaderschap, er was de spirituele kant, waarbij ik veel dingen geleerd heb door naar verschillende video's te kijken van Myles Munroe over vaderschap, mannelijkheid en leiderschap. Ook keek ik video's van andere sprekers als Les Brown, Zig Ziggler, Jim Rohn, Bob Proctor en Tony Robins over zelfontwikkeling. Deze video's keek ik al voordat ik vader werd. Ik keek ze met als doel om te groeien als persoon, maar tegelijkertijd kwam ik er achter dat ze mij ook hebben geholpen een betere vader te zijn voor mijn dochter en een betere partner voor mijn vriendin.

Om mij specifiek voor vaderschap voor te bereiden heb ik maar één boek gelezen genaamd van John Holt. Hierin wordt de ontdekkende natuur beschreven van baby's, dreumesen en peuters. Wat ik uit dit boek heb geleerd, is dat je als ouder je kind moet stimuleren om dingen te ontdekken. Kinderen weten nog niks van wat sociaal acceptabel is of niet en grijpen naar alles wat ze interessant vinden. Wat ouders dan vaak kunnen doen, is ze stoppen of tegenhouden wanneer ze een interessante voorwerp hebben ontdekt of met iets willen slaan of gooien. In het boek wordt verteld dat kinderen juist op deze manier de wereld om hun heen ontdekken en leren kennen. Daarnaast vertelt het boek dat kinderen goed dingen spelenderwijs leren. Het boek heeft me geleerd om een omgeving te creëren waar je kinderen tot een bepaalde hoogte hun omgeving laat ontdekken, zonder dat het gevaarlijk voor hen wordt natuurlijk. Daarbij mag je als ouder ook mee doen in de ontdekkingsreis, door spelletjes met ze te spelen en ze de juiste aandacht te geven die ze nodig hebben.

Wat de praktische zaken betreft, was mijn vriendin mij heel erg voor. Zij had al verschillende apps gedownload over wat ze wel of niet mocht eten en welke dingen je moet aanschaffen bij het krijgen van een kind. Ik deed vaak wat ze me vertelde wat ik moest doen. Tijdens de zwangerschap had mijn vriendin meer de voorhand in de voorbereiding op alles. Een reden daarvoor is omdat ik denk dat zij het kind droeg, dus meer de urgentie in bepaalde dingen zag en daarnaast zijn onze karakters gewoon anders. Ik ben iemand die erg relaxed is en dingen op een rustige tempo oppakt, terwijl zij eerder zich zorgen maakt om dingen en het meteen gedaan wilt hebben.

Tijdens de zwangerschap van mijn vriendin voelde ik me soms wel alsof ik niet echt iets kon inbrengen omdat zij al het harde werk deed door ons dochter te dragen. Dus op het moment dat het tijd was om de kinderkamer in te richten wilde ik deze taak volledig op me nemen, omdat dit iets was dat ik voor onze ongeboren kind kon doen dat van waarde was. Daarnaast werkte ik veel beter alleen dan door hulp te krijgen van mijn zwangere vriendin, omdat ze mij eerder in de weg zou staan. Ik heb de babykamer eerst twee maal geverfd, zodat de oude kleur verdween achter de nieuwe witte kleur van de muren. Daarnaast heb ik alle meubels zelf in elkaar gezet. Dit was een taak die wel een week of twee duurde, maar het was een leuk project om te doen. Toen ik uiteindelijk klaar was met de babykamer was ik erg trots op mezelf dat ik dit voor mijn ongeboren dochter kon doen en had ik op dat moment het gevoel dat ik ook iets had ingebracht.

Voor de rest wat voorbereidingen betreft, had ik me voorgenomen dat ik op mijn instinct zou gaan vertrouwen in plaats van elk klein ding van te voren googelen. Ik dacht dat op het moment dat ik iets wilde weten ik dan pas een beroep op google zou doen. Tijdens de zwangerschap had ik niet andere vaders die ik kon raadplegen voor advies, omdat ik ten eerste van mezelf best wel een zelfstandig persoon was en ten tweede had ik wel het gevoel dat het mij allemaal wel zou lukken. Als ik oprecht iets niet zou weten en dacht dat alleen het advies van een ervaren vader mij had geholpen, had ik wel meer mijn best gedaan om die vaders op te zoeken.

- **Hebben jullie het onderling (jouw vrouw en jij) er vaak over gehad: over vaderschap/moederschap/ouderschap?**

Ja dat hebben we zeker gedaan. Daarbij was ik wel degene die meer een beeld had van wat vaderschap voor mij betekende en hoe ik het wilde invullen dan mijn vriendin. Zij wist dat ze moeder zou worden en dat het vanzelfsprekend was dat ze voor haar kind moest zorgen, maar had er nog niet echt bij stil gestaan wat moederschap nou echt voor haar betekent en hoe het misschien zelfs mijn vaderschap zou kunnen completeren of andersom. Ik had haar wel vaak geadviseerd voor haarzelf te achterhalen wat dit voor haar betekende, maar pas nadat we ons kind kregen ging ze hier meer over nadenken. Wel waren we het met elkaar eens dat we dit samen zouden doen koste wat kost, omdat we er bewust van waren dat de beste opvoeding van een kind uit een gezin bestaat waar beide ouders aanwezig zijn en samenwerken. Omdat onze relatie al gebaseerd was op

communicatie, was het niet moeilijk om bepaalde dingen te bespreken waar we misschien ons zorgen over maakten, zoals hoe we zouden reageren als ons kind bijvoorbeeld gehandicapt zou zijn of een aandoening zou hebben. We waren het met elkaar eens dat we zo'n situatie samen zouden oppakken en het beste ervan zouden maken, omdat het aan het einde van de dag ons kind is.

- **Van wie heb jij een goed voorbeeld gekregen als 'papa'? Hoe ben jij gegroeid in jouw 'man-beeld' over jezelf?**

Zoals ik al eerder heb benoemd, heb ik verschillende mannen in mijn leven gehad waar ik naar heb opgekeken en mijn beeld als man op heb gebaseerd, maar degene die het meeste invloed op mij heeft gehad is Myles Munroe. Ik kijk nog dagelijks naar zijn video's over mannelijkheid en de positie van de man in de wereld en God's doel met het creëren van de man. Ik geloof dat een echte man integer moet zijn, gedisciplineerd, karakter moet hebben en zichzelf constant wil verbeteren en groeien. In mijn ogen is een echte man/vader niet bang voor kritiek en vraagt juist om feedback om te groeien. Daarnaast leeft een echte man aan de rand van zijn comfortzone en is zijn levensdoel het achterhalen van zijn purpose door op een constante reis te zijn van zelfontdekking.

- **Hoe was voor jou de overgang van 'nog-geen-vader' naar all-in vaderschap? Hoe heb jij je aangepast aan de nieuwe situatie; hoe ingevoegd? Hoe ging dat op emotioneel vlak?**

Het was heel erg wennen, omdat zelfs toen mijn dochter geboren was drong het niet tot me door dat ik nu echt vader was geworden. Ik wist ook niet hoe ik mezelf moest voelen. Ik had mezelf zo erg voorbereid op het moment en had mezelf mentaal klaar gemaakt voor de uitdaging dat ik dacht dat het zou zijn, dat het niet meteen tot me doordrong dat ik vader was. In de beginperiode, was onze dochter ook nog zo klein en fragiel en had alleen slaap en moedermelk nodig, dus voelde ik nog niet echt dat ik een bepaalde inbreng had als vader. Ik activeerde mezelf wel door direct te leren hoe ik haar luier moest verschonen, hoe ik haar moest badderen en aankleden etc. Ik wilde dit meteen leren, zodat ik zo zelfstandig mogelijk kon zijn als ik even met haar was. Daarnaast wilde ik ook momenten creëren waarin het alleen mij en mijn dochter was, omdat ik een band met haar wilde opbouwen. Ik denk dat

het hielp dat het ook midden in de quarantaineperiode was van de pandemie vorig jaar, waardoor ik vader thuis was en zoveel mogelijk kon meehelpen waar het kon.

Het was wel uitdagend dat ik vader werd in dezelfde periode dat ik aan het afstuderen was. Op emotioneel gebied had ik daar het meeste moeite mee. Ik moest mijn aandacht splitsen tussen mijn vriendin zoveel mogelijk ondersteunen, met het zorgen voor onze dochter en de juiste concentratie en energie hebben om aan mijn schoolwerk te zitten. Dit was niet altijd even makkelijk, omdat mijn vriendin het zwaar had om zich aan te passen aan de nieuwe situatie. Alles ging ook zo snel, het ene moment waren we alleen met zijn tweeën en het andere moment waren we ouders van een kind. Daarnaast had ze soms moeite met het begrijpen dat ik mijn aandacht ook aan mijn schoolwerk moest besteden, omdat dit uiteindelijk ervoor zou zorgen dat ik mijn HBO-diploma kon behalen en potentieel een betere toekomst kon geven aan ons nieuwe gezin.

Wat ik deed om mijn hoofd cool te houden en bepaalde emoties te verwerken die ik op sommige momenten niet goed met mijn vriendin kon communiceren, was veel schrijven in mijn journal. Ik schrijf al 3 jaar lang in journals op een dagelijkse basis. Dat is de plek waar ik mijn rauwe emoties en gedachtes kan uiten en ze vervolgens niet meer in mijn hoofd ronddwalen. Voor mij is dit een uitlaatklep. Ik schrijf ook mijn doelen op of ideeën die ik heb over verschillende dingen. Ik heb een dagelijkse segment dat ik schrijf genaamd "Daily Thoughts" waar ik schrijf hoe mijn dag verlopen is en wat ik gevoeld, geobserveerd, geleerd of gedacht heb. Deze methode van schrijven heeft mij altijd een gevoel gegeven dat ik er zelf altijd voor mezelf ben ondanks de situatie. Als ik bijvoorbeeld ruzie had gehad met mijn vriendin en we kwamen er maar niet uit, kon ik de emoties die ik voelde opschrijven en ze veel beter een plek geven. Hierdoor kon ik misschien de volgende keer mijn communicatiestijl aanpassen, waardoor we dan wel tot een oplossing kwamen.

- **Hoe heb jij je vaderschap verder ontwikkeld na de geboorte van je dochter? Door welke ervaringen? Door welke gesprekken? Door welke gedachten? Hoe kijk je terug op de thuisbevalling?**

Voor mij was het belangrijk om aanwezig te zijn voor mijn dochter en mijn vriendin en zoveel mogelijk voor hen doen. Ik ontwikkelde mijn vaderschap, door op een dagelijkse basis te reflecteren op mijn gedrag en gedachtes en te kijken hoe ik dit kon verbeteren. Ik deed mijn best om mijn hoofd altijd cool te houden, omdat ik mezelf de verantwoordelijkheid gaf dat als alles mis zou gaan ik degene moest zijn die mentaal het meest stabiel is, omdat dit mijn rol was als vader. Op een dagelijkse basis deed ik dingen om mezelf de kracht te geven om sterk te zijn. Dit deed ik door bijvoorbeeld te journalen, te bidden, te sporten, te lezen en altijd bewust te zijn van het moment als ik samen met mijn dochter was. Ik koesterde elke moment, omdat ik wist dat dit snel voorbij zou zijn en ze ooit ouder zal worden en ik terug zal denken aan die momenten dat ik met haar was toen ze nog klein was.

Opnieuw is mijn vaderschap niet echt door gesprekken verder ontwikkeld, omdat ik van mezelf best wel zelfstandig ben en ik vaak de neiging heb om mijn problemen zelf op te lossen. Dus in die periode leunde ik erg op mezelf om op de antwoorden te komen voor de potentiële vragen die ik had. Natuurlijk had ik ook gesprekken met mijn vriendin, maar ik zag ook dat zij mij met bepaalde dingen niet kon helpen en ik zelf achter bepaalde antwoorden moest komen.

Het was geen thuisbevalling, maar een bevalling in het ziekenhuis. Hoe ik er naar terug kijk is dat het allemaal super spannend was. Vanaf het moment van de voor weeën van mijn vriendin, was ik super enthousiast en ongeduldig voor de komst van ons kind. Maar pas een dag later in de nacht braken haar vliezen en kwamen we erachter dat ons dochter in het vruchtwater had gepoept. We moesten vervolgens met spoed naar het ziekenhuis en werd mijn vriendin gemonitord tot ze beviel. Het gevoel van spoed en de reis er naartoe was spannend, maar eenmaal aangekomen voelde ik me wel goed over de situatie, omdat we nu in een omgeving zaten met mensen die wisten wat ze aan het doen waren. Er werden sensoren op de buik van mijn vriendin gezet om de hartslag van ons kind te meten en alles verliep gelukkig goed. Wel had ik moeite met het zien van de pijn die mijn vriendin aan het ervaren was met de weeën. Ik voelde me zo machteloos en deed m'n best om haar te kalmeren, maar al snel merkte ik dat ik niks toevoegde met wat ik haar vertelde en haar juist irriteerde met mijn zogenaamde kalmerende woorden, dus stopte ik daarmee.

Mijn vriendin kon op een gegeven moment de pijn niet meer aan en kreeg een ruggenprik en dat kalmeerde haar flink. Wat ik niet wist is dat het op den duur zou uitwerken en ze de bevalling wel zou gaan voelen. Dat was het meest bijzondere wat ik ooit gezien heb. De geboorte van een mens. Ik stond met een mond vol tanden toen ik mijn dochter er uit zag komen. Ik had verwacht dat ik het vies en eng zou vinden, maar ik vond het mooi en natuurlijk en was gewoon verbijsterd van het feit dat ik dit meemaakte en ik officieel vader werd.

- **Hoe omschrijf jij nu jouw vaderschap? (beleving, qua acties/handelingen)**

Ik vind mezelf een actieve en aanwezige vader. Er is niks dat mijn vriendin met mijn dochter kan doen dat ik niet kan. Het stijlen van haar haar is het enige waar ze beter in is. Voor de rest kunnen we hetzelfde. Wat ik belangrijk vind is dat mijn dochter later het gevoel krijgt dat haar vader er altijd voor haar is en het beste met haar voor heeft. Ik probeer het natuurlijk ook heel leuk met haar te hebben door lekker spelletjes te doen en te wandelen en haar veel knuffels en kusjes te geven. Ik houd zoveel van mijn dochter en ben zo dankbaar dat ze mij gekozen heeft om haar vader te zijn. Ik geniet nu echt van het vaderschap. Ze is 11 maanden alweer en heeft echt een eigen karakter. Ook is het nu leuk dat ze steeds beter wordt met communiceren.

- **Wat betekent 'buidelen' voor jou? En als jij je vriendin/vrouw ziet buidelen met je dochter?**

Voor mij is buidelen een manier om hechting te creëren tussen jou en je kind. Ik geloof dat wij als mensen huid op huid contact nodig hebben om echt gehecht te raken aan elkaar. In eerste instantie begreep ik het niet meteen dat bij de geboorte mijn dochter meteen op de blote borst van mijn vriendin moest liggen en niet eerst gewassen werd. Maar nadat zij dit vaker deed thuis en ik het ook een aantal keer heb gedaan zie ik de waarde ervan in. Ons dochter slaapt dan zo lief op onze borst en voelt zich helemaal comfortabel. Dat zijn momenten die ik erg koester.

- **Hebben jullie een taakverdeling gemaakt als ouders (als moeder, als vader)? Hoe geven jullie daar nu vorm aan?**

We hebben niet bewust een taakverdeling gegeven aan elkaar, maar wel ben ik zelf heel erg bewust van mijn rol als vader in het leven van mijn dochter en beoefen die rol op een dagelijkse basis. Maar praktisch gezien is er niks dat exclusief gedaan wordt door één persoon in mijn ouderschap met mijn vriendin. Van de verzorging van onze dochter, tot aan het huishouden doen we allemaal samen. Ik geloof dat mannen en vrouwen niet gelijk zijn en hun verschillen hebben en die ook van elkaar moeten respecteren. Tegelijkertijd vind ik dat als je ouder bent je het samen doet en niemand vies moet zijn van een bepaalde taak dat gedaan moet worden, omdat het uiteindelijk voor een groter doel is. Zolang er flexibiliteit is van beide ouders en er goed gecommuniceerd wordt geloof ik dat er niks is dat niet opgelost kan worden.

- **Hebben jullie hulp in kunnen schakelen vanuit jullie familienetwerk?**

Jazeker! Al na twee maanden lieten we onze dochter een nachtje slapen bij de moeder van mijn vriendin, omdat we er allebei doorheen zaten en met name mijn vriendin. De beginperiode was heel erg zwaar wat betreft de slapeloze nachten. Hierbij zijn we erg geholpen door onze familie. Daarnaast kregen we ook heel veel spullen tijdens de zwangerschap van mijn vriendin, waardoor we veel geld hadden kunnen sparen voor andere dingen die belangrijk waren.

- **Hebben jullie gebruik gemaakt van (een vorm van) professionele (geboorte)zorg?**

De eerste week kregen we kraamzorg. Die hielp met het huishouden en het verzorgen van het kind, terwijl mijn vriendin en ik gingen rusten. Daarnaast leerde ze mijn vriendin verschillende praktische dingen, betreft de omgang met onze kind. Wat ik wel jammer vond, was dat ik niet actief betrokken werd in dit proces. Het is dat ik zelf assertief genoeg was om

vragen te stellen en handelingen uit te voeren, zodat ik er ook kennis van had. Maar de aandacht ging altijd naar mijn vriendin.

- **Wat heb je gemist t.a.v. de geboortezorg, voor jou als vader?**

Zoals ik net zei miste ik dat stukje aandacht voor de vader. Ik wilde juist alles weten van hoe we met ons kind om moesten gaan, maar ik moest expliciet vragen stellen in tegenstelling tot mijn vriendin waarbij het vanzelfsprekend was dat haar dingen werden verteld.

- **Waren er belangrijke culturele hobbels in de geboortezorg? Was er ruimte voor eigen gebruiken/rituelen, waarden en normen?**

Nee, die waren er niet. Ten eerste hadden wij een ervaren kraamverzorgster die gewend was om mensen uit verschillende achtergronden te helpen. Daarnaast zijn mijn vriendin en ik best nuchter en beiden opgevoed in Nederland ondanks dat we beiden biologische ouders hebben die uit het buitenland komen. We hadden geen speciale gebruiken of rituelen tijdens de geboortezorg.

- **Welke afspraken heb jij gemaakt/kunnen maken met jouw werkgever t.a.v. afwezigheid en verlof? Hoe liep dat contact? Hoe liep het contact met collega's?**

Wat werk betreft, was het heel makkelijk om verlof aan te vragen. Ten eerste werkte ik maar 2 á 3 dagen in de week, omdat ik nog aan het afstuderen was, dus was het niet moeilijk om mij 2 á 3 weken verlof te geven. Mijn collega's waren heel blij en ondersteunend. Ze hadden zelfs met zijn allen geld verzameld en een aantal cadeaus gekocht voor mij en mijn vriendin.

- **Wat betekent je dochter nu voor jou?**

Mijn dochter betekent voor mij nalatenschap. Als ik ooit overlijdt is zij een stukje van mij dat voortleeft. En ik zou graag willen dat zij dan haar kinderen de dingen leert die ik haar geleerd heb en op die manier leef ik door via haar. Mijn wens voor haar is dat zij een beter leven zal gaan lijden dan ik en haar moeder, zoals wij een betere leven leiden dan onze ouders. Ik wil haar het gevoel geven dat ze alles kan bereiken wat ze wilt, als haar hart op de juiste plek is en ze niet vies van is om hard te werken en opofferingen te maken.

- **Benoem jouw sterke kanten als vader.**

Ik denk dat mijn sterke kanten als vader zijn dat ik ten eerste een visie heb voor mijn gezin en mij. Dit zorgt ervoor dat ik naar die visie toewerk en mezelf daarop ontwikkel. Door het feit dat ik een visie heb voor mijn gezin ben ik genoodzaakt de volgende karakteristieken te ontwikkelen, namelijk: geduld, discipline, doorzettingsvermogen, hard werken en het geloof in een hogere macht.

Ik denk dat het feit dat ik als vader een visie heb voor mezelf en mijn gezin mijn dochter en vrouw beter hun positie tegenover mij kunnen identificeren. Omdat ze weten waar we naar toe gaan weten ze ook wat ze wel of niet moeten doen. Dit geeft ze richting in het leven.

Spreuken 29:18 zegt: "Als er geen visioen is, raakt een volk losgeslagen, maar welzalig is hij die zich houdt aan de wet."

- **Wie is daarbij jouw grootste inspiratiebron (een persoon, een tekst, een verhaal, ...)?**

Mijn grootste inspiratie bron is mijn moeder. Zij heeft mij laten zien wat het betekent om een doorzetter te zijn en nooit op te geven. Mijn moeder heeft haar man vermoord zien worden voor haar ogen en talloze familieleden verloren, maar het is haar gelukt om in haar eentje helemaal opnieuw te beginnen in een wild vreemd land en 6 kinderen op te voeden die het allemaal goed in het leven doen. Als ik het even moeilijk heb vergelijk ik mijn situatie met de situatie waar mijn moeder in heeft gezeten, waardoor ik perspectief krijg. Dat motiveert mij altijd om dan vervolgens door te gaan.

- **Heb je een advies voor andere (aanstaande) vaders?**

Mijn advies naar vaders zou zijn om altijd dicht bij jezelf te blijven, wat ik hiermee bedoel is dat je altijd je best moet doen voor je kinderen en in jezelf geloven dat jij de capaciteit hebt om goed voor je kinderen te zorgen. Daarnaast moet je niet teveel aannemen van wie de wereld zegt dat jij moet zijn. Elke vader is uniek en uit zichzelf op een andere manier. Zolang je je kinderen op nummer één hebt ben je een goede vader in mijn ogen.

- ..... > **Wat je verder nog wilt vertellen > tips, ervaringen e.d.!**

Mijn tip voor elke persoon is je zelfontwikkeling altijd als prioriteit te hebben, omdat hoe meer je als persoon groeit hoe meer je familie, je naasten en jijzelf er van kunnen profiteren. We zijn allemaal doorlopende projecten en ik geloof dat we pas zouden moeten stoppen met groeien als we overlijden.

Literatuur:

- Holt, J.C. (1967/1991) *How children learn* – Penquin Books Ltd; EAN 9780140136005.
- Raadt, B. de (2006) – “*David als vader*”, *over ouders in de bijbel en ouderschap nu* – Alblasterdam: St. DVB, ISBN-10: 90-77712-26-7.
- Raadt, B. de, (2018). ‘Huidhonger’ vraagt om betrokken vaders; *Vroeg, Vakblad over vroegsignalering en integrale vroeghulp* 35/2:4-5, zomereditie.
- Raadt, B. de (2021) – *Vaderschap – in de context van sociale verloskunde en sociale neonatologie (MKC): een dynamische verkenning* – (brontekst - interne notitie; eigen beheer).
- Shumbusho Niyonzima, J. (2021) – PowerPointPresentatie: Daddy’s Place; presentatie voor stakeholders Mamma’s Place - EMI / Expertisecentrum Maatschappelijke Innovatie.
- www.bobderaadt.nl/vaderschap - presentatie voor stakeholders Mamma’s Place.